

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2025-11-13
Besvaras senast
2025-11-28

Till statsminister Ulf Kristersson (M)

2025/26:150 Statsministerns ansvar för regeringens agerande

Förtroendet för den svenska regeringen är allvarligt skadat, av flera skäl. Bland annat har vi under det senaste året sett flera avslöjanden om statsråds och statssekreterares aktieaffärer. Det har skakat allmänhetens tilltro till regeringen och till den förvaltningskultur som länge utmärkt Sverige – byggd på öppenhet, ärlighet och tillit.

Många av de beslut som regeringen fattar har direkt eller indirekt påverkan på marknader och företag, och därför lyder regeringen och statsråd under en rad regler som ska förhindra att jäv- och insideraffärer uppstår, bland annat genom krav på att redovisa ekonomiska intressen och att avstå från beslut där personliga aktieinnehav kan skapa intressekonflikter. Detta är en mycket rimlig ordning som syftar till att säkerställa att regeringen agerar utifrån allmänhetens bästa och inte utifrån egen vinning.

Avslöjandena gäller ledande personer i regeringen som agerat på sätt som väcker misstankar om jäv och bristande omdöme. Mönstret är oroväckande. Det handlar inte om enstaka misstag utan om ett systematiskt åsidosättande av det ansvar som följer med regeringsuppdraget. När ministrar deltar i beslut som kan gynna dem själva eller inte anmäler sitt aktieinnehav skadas förtroendet för hela regeringen.

Statsminister Ulf Kristersson lovade vid sitt tillträde att alltid sätta ”sak före särintresse”. Det som nu rullas upp i hans regering visar något helt annat. Trots allvaret har statsministern valt att tiga – eller att låta någon annan svara i hans ställe.

När jag tidigare ställde en interpellation i samma fråga svarade inte statsministern själv, utan det gjorde finansmarknadsminister Niklas Wykman. Detta trots att frågan i grunden handlar om statsministerns eget ansvar för sin regering och för det ledarskap som ska präglade Regeringskansliet.

Att gång på gång låta andra ministrar svara på frågor som ytterst gäller statsministerns eget omdöme och ansvar underminerar inte bara förtroendet för regeringen – det urholkar tilltron till det demokratiska samtalet.

Det är statsministern som leder regeringen. Det är statsministern som utser sina ministrar och statssekreterare. Och det är statsministern som bär det yttersta

ansvaret för att förtroendet för regeringsmakten upprätthålls.

Mot denna bakgrund vill jag ställa följande frågor till statsminister Ulf Kristersson:

1. Varför väljer statsministern att inte själv ta debatten i frågor som rör statsministerns eget ansvar för regeringens agerande?
2. Hur ser statsministern på risken att statsråds och statssekreterares aktieaffärer skadar förtroendet för regeringen?
3. Avser statsministern att vidta ytterligare åtgärder för att säkerställa att gällande regler för aktieinnehav och jäv följs?

.....

Eva Lindh (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Rebecca Heinemann